

Č. 6832.

Státní zaměstnanci (Slovensko) : * Pro otázku zvýšení pense podle zák. č. 99/1921 resp. vl. nař. čís. 247/1922 a tudíž i podle zák. č. 287/1924 jest podkladem přeřazení do stupnic zavedených zákonem č. 541/19 výše aktivních požitků, které byly rozhodné pro výměru pense dosavadní, bez ohledu na to, kterému stupni platovému systému uherského odpovídaly.

(Nález ze dne 25. října 1927 č. 20.357/26.)

Věc : Eduard Sz. v J. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran odpočivných požitků.

Výrok : Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody : Dle výnosu býv. uher. min. vnitra z 8. srpna 1917 byl st-l jako býv. hlavní župan přeložen na odpočinek a byly mu odpočivné požitky vyměřeny na podkladě posledního ročního platu 12.000 K. — Výnosem gřř v Bratislavě z 9. května 1922 byla st-li ve smyslu vl. nař. z 25. srpna 1921 č. 298 Sb. přiznána zvýšená pense 8.040 Kč vedle drah. resp. nouzových výpomocí, o které se v daném případě nejedná. Podáním z 20. února 1926 žádal st-l o úpravu své pense ve smyslu vl. nař. č. 247/1922 a na základě zák. č. 287/1924. Na to byla nař. rozhodnutím na základě vl. nař. č. 247/1922 a zák. č. 287/1924 st-li přiznána kromě příslušných přídavků pense ročních 6.484 Kč 80 h, t. j. 40% pensijní základny (služné V/2 h. tř. per 14.208 Kč a 50% pražského místního přídavku 2.004 Kč) od 1. ledna 1921 do 31. prosince 1924 a ročních 11.361 Kč 60 h t. j. 40% pensijní základny (služné 24.852 Kč a 50% praž. míst. přídavku 3.552 Kč) od ledna 1925 na dobu života.

O stížnosti uvažoval nss takto:

St-l vznáší jedinou námitku toho obsahu, že podkladem výměry jeho odpoč. požitků dle uh. stylu byl roční plat 12.000 K, t. j. plat nejvyššího stupně páté hodn. třídy uh. stylu, a že tedy za podklad pro zvýšení pense dle § 1 zák. č. 287/1924 měl býti vzat plat nejvyššího t. j. třetího stupně V. hodn. třídy stylu čsl. Námitka tato není důvodná.

Podle § 1 odst. 2 zák. z 22. prosince 1924 č. 287 Sb. mají odpočivné požitky stát. úředníků, kteří za činné služby nepodléhali ustanovením zák. ze 7. října 1919 č. 541 Sb. nebo z 19. března 1920 č. 186 Sb. nebo z 20. prosince 1922 č. 394 Sb., býti upraveny podle tohoto zákona jen pod tou podmínkou, že byly jejich základní odpočivné nebo zaopatř. požitky upraveny podle zák. ze 3. března 1921 č. 99 Sb.

Ustanovení toto má, jak plyne, zejména z důvodové zprávy k vl. návrhu zák. č. 287/24, tisk 5010 posl. sněm. N. S. R. Č: 1924, zřejmě ten účel, aby nebylo potřebí pensijní základny, které byly podkladem pro výměru starých pensí, převáděti teprve nyní do příslušných stupňů platových zavedených zák. č. 541/19 a č. 394/1922. Neboť již zák. č. 99/21 bylo ve čl. I § 1 odst. 1 stanoveno, že státním úředníkům atd., kteří vstoupili do výslužby před 31. srpnem 1919 (tedy před účinností zák. č. 541/1919), jest odpočivné požitky vyměřiti podle čl. I §§ 1 a 3, a čl. II § 5 zák. č. 541/1919 beze změny dosavadní procentní sazby

na základě akt. požitků, které podle stupnic tímto zákonem zavedených odpovídají akt. požitkům, jež byly rozhodny pro výměru dosavadních požitků odpočivných. Předpis tento byl pak přejat i do § 3 odst. 1 vl. nař. č. 247/22, jímž na Slov. proveden byl zák. č. 99/21 ve příčině osob, které byly účastny výhod dle vl. nař. č. 298/21. Z ustanovení těchto se podává, že 1. podkladem pro přeřazení do stupnic zavedených zákonem č. 541/1919 jest výše aktivních požitků, které byly základem pro výměru pense dosavadní, a to bez ohledu na to, kterému stupni platového systému uher. odpovídaly, ježto nemají se srovnávati platové stupně systému uher. s platovými stupni systému čsl., nýbrž aktivní požitky (poslední) systému uher., které byly základem výměry staré pense, se stupnicemi zavedenými zákonem č. 541/1919. Dále se z cit. předpisů podává, že 2. pro výměru odpoč. požitků dle zák. č. 287/1924 jsou směrodatné akt. požitky, které odpovídají platům oné třídy hodn. a stupně platového, do kterého byl státní zaměstnanec převeden za účelem výměry pense dle zák. č. 99/1921 resp. dle vl. nař. č. 247/1922 a které pak jsou základními odpočivnými požitky ve smyslu odst. 2 § 1 zák. č. 287/1924 i pro úpravu pensí dle tohoto zákona.

V daném případě byl u st-le dle vl. nař. č. 247/1922 od 1. ledna 1921 k účelům výměry pense vzat za základ plat V. h. tř. druhého stupně platového, t. j. 14.208 Kč. St-l neformuluje žádný stížný bod v tom směru, že výměra pense podle vl. nař. č. 247/1922 na dobu od 1. ledna 1921 do 31. prosince 1924 odporuje zákonu, nemá proto nss vzhledem k § 18 zák. o ss ani důvodu, aby se otázkou touto obíral.

St-l namítá dále, že podle § 1 zák. č. 287/1924 — který ovšem se může týkati toliko pens. požitků st-lových od 1. ledna 1925 počínaje (srov. § 11 zák. č. 287/1924) — nutno za podklad pro výměru odpočivných požitků st-lových vzíti nejvyšší stupeň platový V. hodn. třídy, t. j. 16.308 Kč; leč námitka tato není důvodná, ježto zák. tento pro převod pens. základny systému uher. na pens. základnu systému čsl. žádných přímých předpisů neobsahuje, nýbrž spokojuje se se základem vytvořeným dle zák. č. 99/1921. Že by pak i podle zák. č. 99/1921 resp. podle prov. nař. č. 247/1922 tento základ byl vypočten nesprávně, toho stížnost, jak výše bylo vzpomenuto, ani netvrdí.

Č. 6833.

Pracovní doba. — Policejní právo trestní: I. I pro zřizence zaměstnané prodejem benzinu z pouličních stanic platí pracovní doba 48 hodin týdně. — II. Do pracovní doby jest čítati též pohotovost k pracovním úkonům.

(Nález ze dne 25. října 1927 č. 3660.)

Prejudikatura: Boh. 2718/23 a 3067/24 adm.

Věc: Adolf H. v Praze proti zem. správě polit. v Praze stran přestupku pracovní doby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Trestním nálezem magistrátu hl. m. Prahy ze 16. února 1926 uznán byl Adolf H., zástupce firmy Vacuum Oil Company, vinným